

LOKVANJ

Drage bralke in bralci!

Naše sanje, želje, pričakovanja in cilji dobivajo v teh dneh praznično podobo. V času, ko se pripravljamo na prihod novega, še neznanega in nedoživetega, so pogosti trenutki, ko se zazremo vase, ko obračunamo z lastnim delom in dosežki in ko razmislimo tudi o tem, kaj smo uspeli lepega podariti tistim, s katerimi preživljamo svoj čas

Tudi mi, ki bivamo pod skupno streho našega drugega doma, in ki nas je približno 750, imamo sedaj priložnost ozreti se na že skoraj minulo leto.

Letošnje leto so zaznamovale tri najpomembnejše dejavnosti:

- izvajanje rednega vzgojno-izobraževalnega dela in dodatnih dejavnosti,
- priprave na uvedbo devetletne osnovne šole in začetek njenega izvajanja,
- vedno večje spopadanje s prostorskimi težavami in iskanje možnosti za reševanje prostorske stiske.

Pri prvem in drugem smo bili uspešni in smo z lastnim delom lahko zadovoljni, iskreno pa upam, da bomo tudi glede slednjega še v letošnjem letu uspeli doseči dogovor na nivoju občine in bomo z gradnjo pričeli v naslednjem letu.

Gradnja šole pa sodi že v tisti del, ko se v prazničnih dneh oziramo v prihodnost, ko snujemo nove cilje, ko sprejemamo odločitve o tem, kaj in kako bomo počeli.

Seveda je naša največja želja in hkrati neizogibna potreba prizidek k šoli in nova telovadnica, saj oboje pomeni pogoj za kvalitetno delo. Vendar se zavedamo, da samo prostori še zdaleč ne naredijo dobre šole. Zato bomo tudi v prihodnje vlagali energijo in strokovnost v oblikovanje prijaznega, ustvarjalnega in vzpodbudnega šolskega okolja za učence in tudi za delavce šole.

Uspešno in zadovoljno skupnost pa tvorijo zadovoljni posamezniki, zato mi dovolite, da vsakemu med vami zaželim prijetne praznike, da v novem letu ujamete svoje trenutke sreče in zadovoljstva, da občutite veselje ob poklanjanju lepih stvari svojim najbližjim, in še nekaj, o čemer premalo razmišljamo, dokler težav ne čutimo na lastni koži: boleznin in poškodb naj se vam izognejo v največjem možnem loku – za kar boste seveda morali poskrbeti najbolj sami.

Lepo praznujte!

Tatjana Vaupotič, ravnateljica

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Letnik : 7

Številka: 1

Šolsko leto: 2003/2004

Naklada: 600 izvodov

Izdano: december 2003

Za izdajo glasila so poskrbeli člani novinarskega krožka z dopisniki.

Mentorica likovnih izdelkov: Darja Simonič

Mentorici: Marta Šmigoc, Vlasta Bauman

IZ VSEBINE:

OTROŠKI PARLAMENT	2
EKO STRANI	3
ŠOLSKE ZANIMIVOSTI	5
V ŠOLO RADI HODIMO	10
LITERARNE STRANI	12
V BESEDAH SE LOVEK	14
V PARIZU.....	16
PISMA BRALCEV.....	19

I. ZASEDANJE OBČINSKEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA

"SMO MLADI, V SPOŠTOVANJU MED SABO IMAMO SE RADI"

Naslovni temi, ki je bila izbrana na lanskem nacionalnem otroškem parlamentu, so učenci najprej namenili razredne ure, na katerih so razmišljali, se pogovarjali o medsebojnih odnosih, zapisovali ugotovitve in prihajali do spoznanja, da je temelj dobrih odnosov v spoštovanju samega sebe, svojih bližnjih, vrstnikov in pozneje fanta ali dekleta. Iz medsebojnega spoštovanja pa izvira tudi resnično prijateljstvo. Predstavniki razredov so predstavili ugotovitve z razrednih ur na šolskem parlamentu, kjer so bili izbrani predstavniki šole za zasedanje občinskega parlamenta.

Petra Kosi, 7. b / 8

Benjamin Debernardi, 4. c

Občinski otroški parlament

V sredo, 19. novembra 2003, smo se štirje predstavniki naše šole: Kaja Jakolič, Žiga Kocjan, Nina Zupanič, Nino Dončec in mentorica Karmen Mlakar odpravili v Center interesnih dejavnosti Ptuj na 14. občinski otroški parlament, ki se je začel ob 10h dopoldne.

Tema letošnjega otroškega parlamenta je bila: »Smo mladi, v spoštovanju med sabo imamo se radi«. Naša naloga pa je bila, da ugotovitve in mnenja s šolskega parlamenta zastopamo še na občinskem parlamentu.

Zasedanje je vodila gospa Nevenka Gerl. Po naših predlogih smo sestavili pet skupin, med katerimi je ena naredila prosojnico o PRIJATELJSTVU, druga o ODNOSIH MED FANTI IN DEKLETI, tretja skupina je obdelala ODNOSE MED VRSTNIKI, četrta ODNOSE V DRUŽINI, peta, v kateri smo bili tudi predstavniki naše šole, pa je obdelala ODNOSE DO SEBE. Svoje ugotovitve smo nato predstavili in se o njih pogovorili. Pogovarjali smo se tudi o tem, kaj vpliva na naše odnose, kakšni so dobri in kakšni so slabi odnosi, ter o tem, kako rešujemo spore. Pomoč pri uveljavljanju naših idej sta nam ponudili tudi svetnici iz ptujske mestne občine, ki sta nam obljubili, da bosta naše ugotovitve posredovali naprej.

Izvolili smo tudi predstavnike za medobčinski otroški parlament. Iz naše šole je to Žiga Kocjan iz 8. c razreda. S tem je bil otroški parlament končan, ponudili so nam še majhno pogostitev, nato pa smo se odpravili nazaj proti šoli.

Kaja Jakolič, 7. b / 9

Kaj pomeni projekt EKO šola?

- Projekt pomeni načrt, zamisel in tudi nujno uresničevanje.
- Kratica mednarodnega imena za ta projekt je FEEE (Foundation for Environmental Education in Europe), kar pomeni Evropska fundacija za okoljsko vzgojo. Ustanovili so jo, da bi organizirano in načrtno pospešili okoljsko izobraževanje v osnovnih in srednjih šolah po Evropi.
- Predstavnik Evropske fundacije za Slovenijo pa je Društvo za okoljevarstveno vzgojo - DOVES.

Najpomembnejša in trajna naloga v Eko šoli kot načinu življenja je razvijanje človekovih vrednot, strpnosti do drugih, medsebojnega spoštovanja ter sožitja z okoljem in naravo.

Le strpen, prijazen, samozavesten človek lahko spoštuje življenje vseh živih bitij. Takega človeka pa pomaga oblikovati EKO šola.

Šola, ki se odloči, da se bo vključila v projekt "Eko šola kot način življenja", pripravi okoljevarstveni načrt šole za šolsko leto. Ta načrt je sestavni del letnega delovnega načrta. V programu mora biti natančno določeno, kaj naj bi se na šoli izvajalo pri posameznem predmetu. Vsebine in dejavnosti z različnimi nalogami se izvajajo med poukom. Zelo pomembno pa je, da so vse projektne naloge povezane s problematiko kraja.

Mladi pod vodstvom mentorjev in učiteljev pa tudi zunanjih sodelavcev raziskujejo, proučujejo in skrbijo za urejene in čiste mestne četrti, občino in širšo okolico.

Po enem ali dveh letih okoljskega delovanja na šoli lahko šola prejme eko zastavo kot mednarodno priznanje za urejeno in načrtno okoljevarstveno ravnanje.

EKO KOTIČEK

V septembru in oktobru so učenci v podaljšanem bivanju izpeljali projekt **»Dober dan, narava!«** Opazovali so naravo in naše okolje. Občutili so, da je v naravi lepo in prijetno, a prepogosto jo skazi onesnaženje, ki ga povzroča človek. Pozitiven odnos do narave jih je pripeljal do spoznanja, da je skrb za naravo nujna, zato so ugotavljali, kako lahko sami prispevajo k ohranjanju in varovanju okolja. O tej temi pa so razpravljali tudi na sestanku skupnosti učencev šole, kjer so pregledali ekološko stanje in ugotovili, da je šola že dosedaj veliko naredila na področju ekologije. Sprejeli so tudi eko pravilnik, ki zajema področje varovanja okolja in ločevanja odpadkov, skrb za urejenost šole in njene okolice, skrb za

kvalitetne medsebojne odnose in za pridobivanje ekološke zavesti. V eko kotičku, ki so ga pripravili v avli šole, si lahko preberete načrt eko dejavnosti po mesecih in seveda naš eko pravilnik. Pri urejanju eko kotička sodelujete vsi razredi, urejajte pa si tudi eko kotičke v svojih matičnih učilnicah. Pišite pesmi in zgodbe o naravi, opozarjajte na onesnaženje, ki ga opazite, v časopisih iščite članke o onesnaženju, druge osveščajte o varovanju okolja. Naš cilj je vključitev v slovensko mrežo eko šol in pridobitev eko zastave, zato se moramo vsi zavedati, da ne smemo pozabiti na svet okrog nas, saj smo s tem pozabili tudi na sebe. Upoštevajmo naš eko pravilnik, ekološko pa delujmo tudi doma in v svoji okolici, kar pa pomeni, da bomo tudi doma ločeno zbirali odpadke in zmanjšali količino odpadkov ter varčevali z energijo.

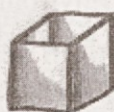
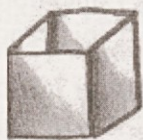
EKO PRAVILNIK OŠ LJUDSKI VRT

- Skrbeli bomo za red, disciplino, prijateljstvo, vedoželjnost in ustvarjalnost.
- Vljudno in kulturno se bomo obnašali.
- Skrbno bomo upoštevali pravila ločevanja odpadkov v ekološkem otoku pri šoli in v učilnicah.

ŠKATLA ZA
PAPIR

ŠKATLA ZA
MOKER PAPIR

OSTALI
ODPADKI

- Zmanjšali bomo količino odpadkov v šolskih prostorih.
- Kupovali bomo izdelke iz okolju prijaznih materialov.
- Aktivno bomo sodelovali pri učnih urah z okoljsko problematiko.
- Skrbeli bomo za zdravo prehrano in razvijali kulturnen odnos do hrane pri malici in kosilu.
- Skrbeli bomo za urejenost učilnic, hodnikov in okolice šole.
- Varčevali bomo z vodo in elektriko.
- Pridobivali si bomo ekološko znanje in zavest ter praktično delovali v okolju.
- S svojim vzgledom bomo vzgajali druge.
- Vplivali bomo na starše, da bodo ločevali odpadke in kupovali izdelke iz okolju prijaznih materialov.
- Razvijali bomo prijazen in spoštljiv odnos do živali.
- Raziskovali in preučevali bomo razloge za okoljske probleme, ki so lahko ožjega ali širšega obsega ter iskali možne rešitve.
- Povezovali se bomo s starši, delovnimi organizacijami in širšo družbeno skupnostjo.
- Urejali bomo EKO kotiček v avli šole in EKO kotičke v učilnicah.
- Sodelovali bomo pri raziskovalnih in projektnih nalogah z okoljsko tematiko.
- Sprejeli bomo EKO LISTINO ŠOLE.

Šola v naravi

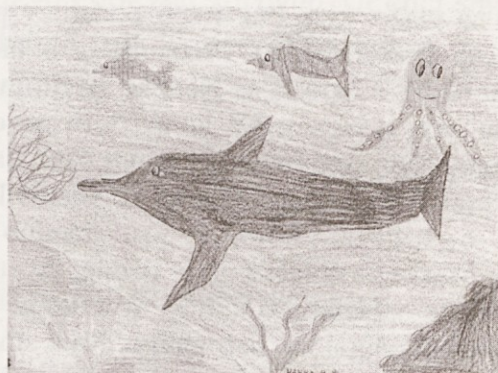
Letos sem začela obiskovati četrti razred in že v mesecu septembru nas je čakal odhod v šolo v naravi.

Že zelo zgodaj zjutraj je avtobus odpeljal izpred naše šole. Ko smo prispeli v že zelo težko pričakovan Novi Vinodolski, se je pričelo "tisto tapravo".

Učiteljica nam je razdelila ključke od sob. Seveda jih nismo dobili vsi, ampak samo eden iz skupine. V naši skupini sem dobila ključke jaz in moram priznati, da mi je bilo to všeč. Z mano sta bili v sobi še Katarina in Monika. Poimenovale smo se Morske zvezdice. Ker smo bili vsi že pošteno lačni, smo odhiteli v jedilnico. Tam smo se obilno najedli. Potem smo si v sobah pospravili vsa oblačila v omare in se pripravili na kopanje v bazenu. Tam smo pokazali vse načine plavanja, ki smo jih znali. Po plavanju v bazenu smo odšli na plažo k učiteljici, kjer smo reševali učne liste iz snopiča, ki smo ga dobili v šoli. Potem smo se pripravili na večerjo in po jedi smo odšli spat v svoje sobe. Naslednji dan smo zjutraj odšli na zajtrk, po zajtrku pa na kopanje v hotelski bazen, kjer so nas razdelili v skupine. Mene je učil Andrej Kogler. Potem smo za dve uri odšli na plažo. Morje je bilo hladno, zunaj pa je bilo prav prijetno toplo. Po kopanju smo odšli v svoje sobe in se pripravili za kosilo. V jedilnici smo sedli za mize in se kulturno obnašali. Po kosilu smo v sobah spet reševali učne liste. Nato je sledil počitek. Čas je hitro mineval. Tretji dan smo šli v mesto Novi Vinodolski. Četrti dan je sledil izlet z ladjico v Crikvenico, kjer smo si ogledali akvarij z morskimi živalmi. Predzadnji dan smo imeli tekmovanje v plavanju, zvečer pa smo se čudovito zabavali s plesom in nastopi. Zadnji dan smo se po kopanju in kosilu odpeljali domov.

Nikoli ne bom pozabila te šole v naravi in prelepega Novega Vinodolskega. Želim si, da bi se še kdaj imela tako lepo, kot sem se imela teh pet dni in da bi se še kdaj vrnila tja.

Nina Turnšek, 4. b

Hanna Köhler, 4. b

Matija Goričan, 4. b

Iva Bedrač, 4. b

Nina Turnšek, 4. b

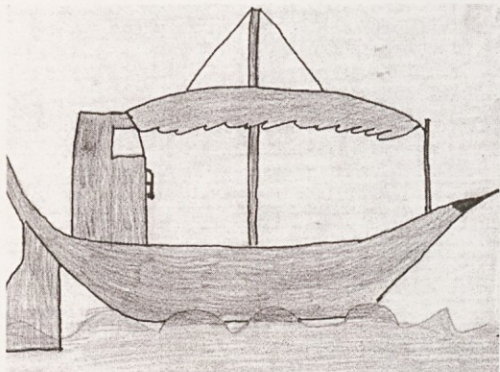
Nepozaben družabni večer

Predzadnji večer smo imeli družabni večer.

Najprej smo šli na večerjo, takoj po večerji smo šli na plažo, kjer smo imeli podelitev priznanj. Začeli smo z dekleti. Priznanje je dobilo prvih šest najboljših po času. Nato so sledili fantje. Bil sem zelo nestrpen. Na koncu sem osvojil peto mesto. Nato smo imeli pet minut časa, da smo se pripravili na nastop. Najprej so nastopili učenci 4. c razreda. Pripravili so modno revijo. Predstavili so oblačila za vsak dan, poletje, jesen in skate oblačila. Po njihovem nastopu je Matic Šamperl zaigral na harmoniko. Nato smo bili na vrsti mi. Roman je zapel pesem Na veji papagaj sedi. Potem smo bili na vrsti jaz, Nino, Žan, Tadej in Jernej. Peli smo Kekčevo pesem. Tretji sta bili Anja in Donna. Peli sta pesem Rumena podmornica. Nato so Nina, Katarina in Monika zapele pesem Dobro si me oglej. Za njimi je nastopal še David Verdenik, ki se je preoblekel v pižamo in predstavljal telebajška. Za njim so nastopili Nejc Janžekovič, Matija Goričan in Aljaž Kotnik. Preoblekli so se v dekleta in predstavljali žensko modno revijo. Kot zadnji je že drugič nastopil Matic s harmoniko. Sledil je kratek premor. Nato smo se postavili v vrsto po dva in šli na plesišče. Tam je igrala glasba. Največ smo plesali tako, da smo se držali za ramena. Najboljša pesem mi je bila od 50 Centa. To pesem zelo rad poslušam.

Ura je bila že zelo pozna, postavili smo se v vrsto po dva in dva in šli nazaj do hotela, kjer so nam učiteljice razdelile ključke od sob. V sobi sem se hitro preoblekel v pižamo. Ko se je tudi Jernej preoblekel, sva se še malo pogovarjala. Potem sva ugasnila luč in zaspala. Tako je bil konec lepega večera.

Matic Zorko, 4. b

Jan Koštomaj, 4. b

Plavalni tečaj

Na plavalni tečaj smo nosili nahrbtnike. V njih so bile brisače, fen, vrečka za mokre kopalke in sok. V toplice smo se pripeljali z avtobusom. Preoblekli smo se v skupinskih garderobah. Preden si Nina Turnšek, 4. b tuširali. Najprej smo se ogrevali. Potem smo se razdelili v skupine. Dobila sem plavalno učiteljico Jano. Skakali smo in plavali. Ko smo se utrudili, smo se spet preoblekli, posušili lase in se spet vrnili v šolo. Plavalni tečaj smo imeli en teden.

Nuša Ogrizek, 2. b

Zjutraj smo prišli v šolo in se pripravili na plavalni tečaj. Potem je prišel avtobus in nas odpeljal v Terme Ptuj. Ko smo prispeli, smo odšli v garderobe in si slekli oblačila. Potem smo šli plavat. Zadnji dan smo tekmovali za zlatega, srebrnega in bronastega delfinčka. Eni so osvojili zlatega, drugi srebrnega, tretji bronastega. Osvojila sem srebrnega delfinčka.

Pia Milić, 2. a

Učiteljica nam je povedala, da imamo plavalni tečaj. Bili smo zelo veseli. Po nas je vsak dan prišel avtobus in nas odpeljal do toplic. Tu smo si slekli oblačila in odšli do bazena. V malem bazenu smo se razgibali, nato pa plavali, skakali in iskali platenko pod vodo. Tekmovali smo v štafeti in na koncu smo plavali za zlatega, srebrnega in bronastega delfinčka. Preživeli smo lep teden na plavalnem tečaju.

Danaja Gnilšek, 2. a

Jesenski kros

V petek, 10. 10. 2003, smo se zbrali pred šolo. Malo so padale deževne kaplje, a je ponehalo. Potem so spet padale, spet je ponehalo.

Pričakali smo učiteljico. Prišla je v trenirki. Deklice je vzpodbujala, fante pa umirjala. Nato smo odšli na travnik ob ribniku. Slekli smo si jakne in jopice ter odložili nahrbtnike. Učitelji so nam razkazali progo. Vsi smo si jo dobro ogledali. Razdelila sem listke. Najprej so tekli fantje 4. razredov. Nekatere punce so navijale. Končno smo jih zagledali izza gozda. Komaj so se še obdržali pri močeh. Naši fantje so dosegli diplomo. Nato smo tekle deklice 4. razredov. Učitelj je rekel: "Pozor, zdaj!" Takrat smo vse stekle z vso močjo. Najprej smo tekle po cesti, nato čez most, potem pa v gozd. Bila sem peta, nato so nekatere zaostale in sem naenkrat bila druga, nato pa prva. Seveda me je na koncu gozda prehitela Dina. Ob ribniku mi je zmanjkalo moči za drugo mesto. Prehitela me je Sanja, potem pa je prehitela še Dino. Tako smo se razporedile na prva tri mesta.

Ko smo prišle na cilj, smo bile izmučene. Bolele so nas noge. Šle smo k nahrbtnikom in spile nekaj požirkov.

Komaj takrat sem se zavedla, da sem osvojila 3. mesto. Pričakala sem ostale sošolke, ki so bile tudi strašansko izmučene.

Nekateri smo si oblekli jopice in se pripravljali na pohod. Vsi smo bili veseli, saj smo vedeli, da smo vsi zmagovalci.

Mojca Brglez, 4. a

Evakuacija šole

V sredo smo imeli evakuacijo šole. Gospa ravnateljica nam je sporočila, da moramo v najhitrejšem času izprazniti šolo. Mi smo tekli po hodniku in po sredini stopnišča. Potem smo gledali, kako bi se nekateri spuščali po prt in skakali na blazino. Na koncu smo si ogledali gasilske avte in imeli predavanje.

Sanja Špindler, 2. a

Bili smo v gledališču

Učenci razredne stopnje smo se odpravili v gledališče. Ogledali smo si predstavo Gregorjevo čudežno zdravilo. Učenci smo po predstavi tudi likovno in literarno ustvarjali. Bilo nam je zelo lepo.

Učenci 4. a

Gregorjevo čudežno zdravilo

Jaz sem mali Gregor,
izumil sem zdravilo,
ko sem ga izumljal,
vse se je kadilo.

Omica je zoprna,
kot kakšna pravljичna čarovnica,
ki ves čas mi ukazuje,
kakor da sem suženj.

Igrati mi nikoli ne
pusti, garati moram
cele dni.

Zmeraj na svojem
stolu sedi,
nikamor se ne premakne,
samo lenuhari in spi.

Ko sem ji dal
zdravilo, se ji je
iz zadnjice skadilo,
zrasla je preko stropa,
skoraj preko bloka.

Nejc Klemenc, 4. a

Gregorjevo čudežno zdravilo

Gregor misli in razmišlja,
če izumil bi zdravilo.
Če izumil bi zdravilo,
ki pomagalo bi mu.

Omo bi tako spremenil,
da prijazna bi bila,
da igrala bi se z njim,
da bi ga ubogala.

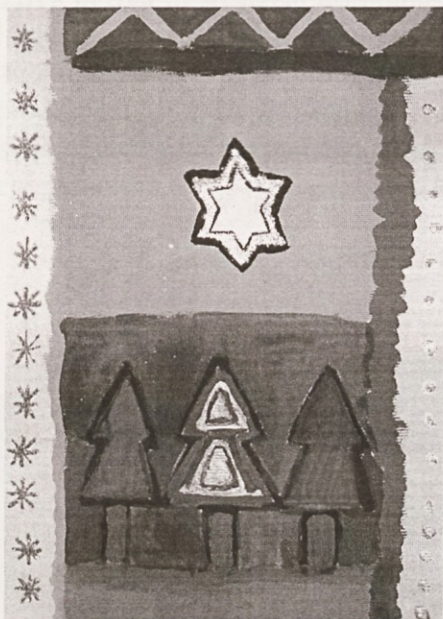
Končno se je spomnil tega,
da naredi ga čisto sam.
V lonec zmeša vse stvari
in ponudi omici.

Oma veča se in veča,
ne želi se ustaviti.
Strop presešla zdavnaj je,
zdaj pa Gregor čudi se.

Oče prišel je domov.
In pomaga Gregorju,
da naredil bi še napitek,
ki pomanjša omico.

Končno je naredil napitek,
da pomanjša omico.
A preveč jo je pomanjšal,
zato je našel ni.

Mojca Prejac, 4. a

Tea Kelc, 7. b / 9

Dedke in babice smo razveselili s prireditvijo

V sredo, 19. novembra, je v veliki telovadnici potekala prireditev za babice in dedke. Na prireditvev je prišlo veliko babic in dedkov, prišli so tudi nekateri starši. Nastopali so učenci naše šole. Nastopal je tudi šolski pevski zbor, v katerem so nastopali tudi Roman, Monika, Iva in Nina. Pevski zbor, ki je zelo lepo pel, je vodila učiteljica Jerneja Bombek - Gobec. Prireditev je bila primerno dolga. Meni se zdi, da so vse babice in vsi dedki bili veseli nastopa tako kot moji.

Katarina Menoni, 4. b

Nastopali smo za babice in dedke

Nastopal sem s sošolko Katarino. Treme nisem imel, toda ko sem stopil na oder in zagledal babico in dedka, me je malo stisnilo. Po nastopu me je babica zelo pohvalila.

Aljaž Kotnik, 4. b

Veselila sem se nastopa za babice in dedke. Prišel je ta dan. Na vratih sem zagledala babico in jo povabila naprej. Recitirala sem pesem Rekel ti bom. Babi je od sreče jokala.

Anja Zelenik, 4. b

Moji babici je bilo zelo všeč, najbolj pa misel, ki sem jo povedala: "Ali vam nihče ni rekel, da bi morali biti zdaj, ko ste babice in dedki, stari? Očitno ne!" naslednji dan je ves dan govorila samo o nastopu.

Donna Erjavec, 4. b

V šoli je bil nastop za dedke in babice. Prišlo jih je veliko. Moja babi je bila vesela, da sem nastopal.

Tadej Tofant, 4. b

Pred nastopom me je bilo malo strah. Zapel sem pesem Veseli pastir. Ko sem odpel, so mi zelo

ploskali. Mami, babi in sestra so mi čestitale, dedi pa je od sreče jokal, tako lepo sem pel.

Matic Šamperl, 4. b

Nastopal sem na prireditvi za babice in dedke. Prišla je tudi moja babica. Ko smo končali, so nam vsi zelo ploskali. Babi je ves večer govorila samo o nastopu in me hvalila. Tudi sam sem bil vesel, da se nisem zmotil.

Matic Zorko, 4. b

Oš Ljudski vrt na Dnevih tehnične kulture v Ljubljani

V času, od 13. do 15. novembra 2003, je v Ljubljani potekala prireditev Dnevi tehnične kulture.

Na prireditvi smo sodelovali s predstavitvijo različnih dejavnosti s področja tehnike.

Predstavljeni so bili izdelki učencev s področja modelarstva, ki na naši šoli poteka v dveh skupinah:

- modelarji I. skupine oziroma začetniki, v katero so vključeni učenci že od 2. razreda naprej, so se predstavili z enostavnejšimi izdelki;
- modelarji II. skupine, v kateri pa potekajo zahtevnejše oblike modelarstva, kot so izdelava raket, jadrnic, čolnov, avtomobilov na električni pogon, s katerimi pa se udeležujemo tudi tekmovanj na regijskem in državnem nivoju.

Razen modelarske dejavnosti smo predstavili tudi rezultate dela pri prometnem krožku z različnim izdelki učencev prometnikov. Z njihovo pomočjo ob večjih prireditvah na šoli poskrbimo za varno in pravilno parkiranje prevoznih sredstev v okolici naše šole. Največ zanimanja na razstavnem prostoru je pritegnil izdelek tega krožka, to je PROMETNI DOMINO. Z njim smo sodelovali tudi v projektu »Varnost za vse« in osvojili prvo nagrado. Obiskovalci so ob tem izdelku poudarjali zelo veliko didaktično vrednost, ki jo prometni domino skozi igro nosi v sebi.

Predstavljeni so bili še ostali izdelki, ki nastajajo ob vzgojno - izobraževalnem delu tehnične vzgoje ter tehnike in tehnologije v devetletni šoli.

Med zanimivostmi pa so obiskovalci na našem razstavnem prostoru posebno pozornost posvečali veliki jadrnici, ki je nastala kot projektna naloga pri pouku tehnične vzgoje in estetski obdelavi končnega izdelka pod vodstvom učiteljice Tajke Šnuderl, s pomočjo katere smo tudi pripravili razstveni prostor v Ljubljani. Jadrnica je namreč izdelana tako, da jo posameznik – učenec – samostojno krmari, pelje po za to primernih površinah. To so pa z veseljem izkoristili predvsem mladi obiskovalci prireditve.

Učiteljica TiT:
Blanka Kojc
Miran Petek

Jasna Bratušek, 1. b / 8

V ŠOLO PADI HODIMO

Predstavljamo učence prvih razredov

V šolskem letu 2003/04 sta na naši šoli dve generaciji prvošolcev zaradi uvedbe devetletne osnovne šole. Pričakale so jih prijazne učilnice, vzgojiteljice in učiteljice; starejši učenci smo jih 8. oktobra 2003 sprejeli v skupnost učencev. Želimo jim, da bi se čimveč naučili in doživeli na šoli tudi veliko prijetnih dni.

Učenci in učenke

1. a / 9 z učiteljico Sonjo Pučko

1. b / 9 z učiteljicama Susane Berden in Arleno Bosnar

Rdeča kapica (narobe pravljica)

V davnih časih je živela Rumena kapica. Nekega dne jo je mama prosila, naj nese k teti krompirjeve olupke. V gozdu je srečala volka, ki je nabiral rože. Brnila ga je v zadnjico in padel je v rože. Videla je, da je prijazen. Volk jo je vprašal: »Kdo si? Zakaj to počneš?« Rumena kapica je odgovorila, da je jezna nanj, ker trga gozdne cvetice. Takoj se je umaknil. Ko je nadaljevala pot, je padla preko kamna. Volk je bil usmiljen in ji je pomagal vstati. Nato sta šla skupaj do tetine hiše. Ko sta vstopila v hišo, je teta omedlela. Čez eno uro se je spet zavedla. Rumena kapica je volku rekla, da naj počaka zunaj. Rumena kapica in teta sta pili čaj in jedli piškote. Potem je Rumena kapica odšla in ponudila volku nekaj piškotov. Odšla sta domov. Če nista umrla, živita še danes.

Staša Florjančič, 3. a

Kaj bi bilo, če bi...

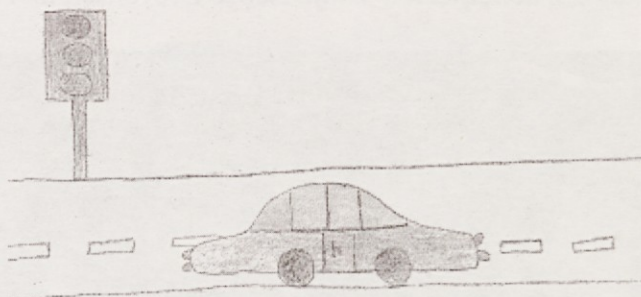
Kaj bi bilo, če šola ne bi obstajala?

Pred 1000 leti je bilo mesto, v katerem ni bilo šole. Deček Jože je živel v tem mestu v veliki hiši s tremi balkoni. Želel si je, da bi tudi v tem mestu bila šola. Čakal je leta in leta in nič. Nekega večera je legel v posteljo in naenkrat je skozi okno priletela čarovnica iz velikega mesta, ki je bilo zelo zelo daleč. Hotela mu je pomagati, a ni bilo v njeni moči. Po nekaj letih je deček odrasel in pozabil na svojo željo. Nekega deževnega dne je gospod iz sosednje hiše omenil šolo in začel se je spor med ljudmi. Starši, ki so imeli otroke, so privolili, ljudje, ki pa niso imeli otrok, pa so nasprotovali. Nekaj let je trajalo in na koncu so se odločili, da šola mora obstajati. Nekega lepega dne so jo začeli graditi. Ko je bila zgrajena, so otroci lahko hodili v šolo. Od takrat naprej v vsakem mestu zgradijo šolo.

Tina Tumpej, 3. a

Semafor

Semafor na križišču stoji
rdeča luč na njem gori,
ves promet obstoji.
Ko oranžna se prižge:
"Halo, vozilo, pripravi se!"
Že se zelena zablešči,
vozilo dalje v svet zdrvi.

Iva Bedrač, 4. b

Držimo se prometnih predpisov!

Šolarji zjutraj v šolo hitijo,
starši z avtomobili v službo drviijo,
a kako to, da se skupaj ne zaletijo?

Šolarji na pločniku,
avtomobili na cesti,
vsi se prometnih predpisov držijo!

Prometni znaki

Ob cestah prometni znaki stojijo,
le kaj nam govorijo?

Tukaj ustavi, vozi počasi,
pazi na pešce, saj si v Novi vasi!

Katarina Menoni, 4. b

Pesem o semaforju

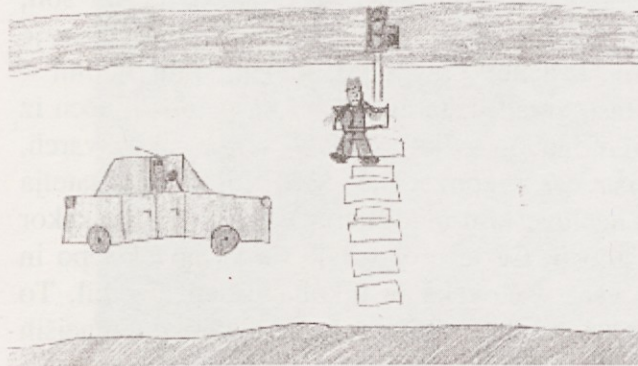
Čeprav sem tak kot avtomat,
sem mnogim prometnim znakom brat.
Tam kjer bi bila največja zmeda,
me postavijo, seveda.

Tri lučke svetijo v opozorilo,
vsem pešcem in voznikom so pravilo:
Rdeča! Stoj, počakaj! Kam se ti mudi?
Oranžna! Pripravi se!
Ko zelena zagori, tedaj veš,
da lahko spelješ ali greš.

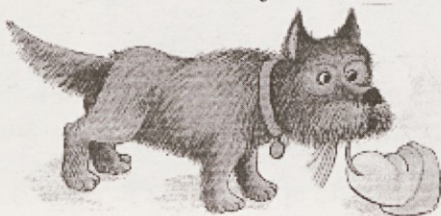
Aljaž Kotnik, 4. b

Pesmica o prometu

Ko zasveti rdeča luč,
se avto ustavi in pešec pripravi.
Ko pešcu zasveti zelena,
mu je varnost zagotovljena.
Ko pešec varno prečka cesto,
avto znova se poda na pot.

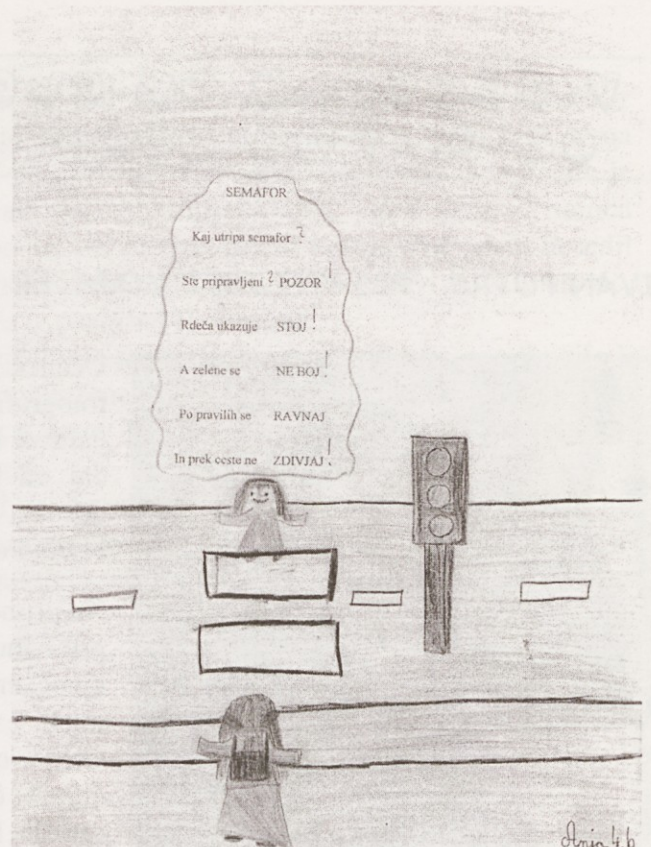

Matija Goričan, 4. b

KUŽEK IMA DOLGO DLAKO.
KUŽEK JE ČRN.
KUŽEK IMA OVRATNICO.

BERNARDA PETEK

SONCE MOČNO SIJE.
SONCE JE RUMENE BARVE.
SONCE IMA ŽARKE.
SONCE JE ZA OBLAKI.

EVA VODA

SOVE SPIJO ČEZ DAN.
SOVE LOVIJO ČEZ NOČ.
SOVE JEJO MIŠI.

SOVE LETIJO.

SOVE SKOVIKAJO.
SOVE NE MARAJO
LJUDI.

LUKA BENČIČ

V BESEDAH SE ČLOVEK VEDNO IZODRŽU, OD KOD JE DOMA

Ivan Potrč

IVAN POTRČ – PISATELJSKI MOJSTER

Učenci, gotovo ste opazili, da je bila septembra v avli razstava fotografij, na katerih so bili kozolci, polja, buče in drugi deli narave. Pa tudi en gospod, takšen s kučmo na glavi, je bil na eni od njih. Če pa ste še malo približali svoje radovedne nosove, ste opazili, da je tam pisalo veliko o njem. O pisatelju Ivanu Potrču.

Na primer to, da se je rodil 1. januarja 1913 na Štukih, ki ležijo približno tri kilometre od Ptuja, in da je živel v pravem kmečkem okolju. Doma so pasli živino, obdelovali zemljo, imeli pa so tudi mlin, kamor so drugi prihajali mlet žito. Otroštvo je nanj zelo vplivalo, saj se ga je tudi kasneje, že kot odrasel človek, pogosto spominjal. Še pomembneje pa je, da je otroška leta pogosto vpletal v svoja dela. Naštejmo nekaj takih: Orač, Zebe, Onkraj zarje, Ko smo se ženili, Czek in druge. Gre za kratka besedila, črtice in novele, ki opisujejo življenje na vasi, hkrati pa so polna otroških spominov, igre, prvih ljubezni, in tudi kazni, ki je bila nekoč nekaj čisto drugega kot danes.

Osnovnošolsko obveznost je končal na okoliški ptujski šoli, pomembneje pa je, da je obiskoval ptujsko gimnazijo. Tam je skupaj z drugimi – danes prav tako pomembnimi ljudmi – izdajal glasilo Rast, zaradi katerega je bil kasneje izključen iz šole in mature ni mogel opravljati, saj je v njem pisal o stvareh, ki so bile za tisti čas prepovedane. Med vojno so pisatelja

zaprli v taborišče, kjer se je srečal z grozljivimi prizori in nečloveškim mučenjem. V Mauthausnu, kakor se je taborišče imenovalo, je spoznal nove človekove lastnosti. Če je prej verjel, da je človek lepo in prijazno bitje, je zdaj spoznal še temnejše plati, vendar vere v človeka ni nikoli povsem izgubil. To najdemo tudi v njegovih delih, kot so: Krefli, Na kmetih, le roman Tesnoba posega po nekoliko temnejših plasteh človekove duše.

Pisatelj je za svoje delo prejel številna priznanja, med drugim tudi Prešernovo nagrado, je pa tudi častni občan našega mesta.

Umrli je 12. junija 1993 v Ljubljani. Če torej povežemo letnico rojstva in smrti, dobimo dve pomembni obletnici v letošnjem letu – devetdesetletnico pisateljevega rojstva in desetletnico njegove smrti.

Pa vzemite kdaj kako od njegovih knjig v roke in presenečeni boste spoznali, da je pisatelj pisal o naših krajih tako slikovito in dovršeno, da lahko nekatere stvari prepoznamo še danes!

David Bedrač

Razstavi ob rob

Razstava ob 90-letnici rojstva in 10-letnici smrti nam je približala pisateljski svet Ivana Potrča z izbranimi odlomki in čudovitimi fotografijami, ki prikazujejo svet okrog nas, obenem pa je to svet, ki ga je v svoji mladosti doživljal Ivan Potrč in ga kasneje kot pisatelj vpletal v svoje pripovedi. O tem nam je na srečanju s člani novinarskega krožka pripovedovala ga. Viktorija Dabič, upokojena učiteljica slovenščine in avtorica besedila razstave. Prepričali smo se, da ob pozornem branju Potrčevih besedil lahko odkriješ lepote pokrajine in zanimivosti, ki so nam jih predstavili avtorji fotografij: A. Mlinarevič, V. Dabič, P. Langerholc, J. Toplak. Za postavitve razstave je poskrbel F. Simonič.

Ga. Dabičeva nam je povedala, da jo je spoznanje, da Ptujčani premalo vedo o Ivanu Potrču, spodbudilo k prizadevanju za Potrčevo pot; veseli jo, da raste število udeležencev spominskega pohoda. Izvedeli smo za zanimivosti s srečanj z Ivanom Potrčem in njegovo ženo Branko Jurca (mladinsko pisateljico). Obiskala sta tudi učence naše šole ob podelitvi bralnih značk.

Ob koncu pogovora smo sklenili, da je potrebno zbrati čimveč podatkov o pisatelju od ljudi, ki so z njim živeli, ga poznali ali pa jih je celo vnesel v svoja dela kot književne osebe. Spoznavanje pisatelja pa se vedno znova začenja in nikoli ne dokonča z branjem njegovih besedil.

Novinarski krožek

Maja Petek, 8. a

SPOMINI NA PARIZ - lepi in nepozabni

Učenci lanskega 4. c, sedaj 5. c razreda, so sredi junija preživeli tri nepozabne dni v Parizu. Take nagrade za osvojeno prvo mesto v projektu Varnost za vse prav gotovo ne bodo kmalu pozabili. Da so to bila res enkratna doživetja, nam potrjujejo tudi misli enega izmed učencev: "Edino, kar mi ni bilo všeč, je to, da smo šli prehitro domov."

Skupaj z mentorji Jožico Repič, Božo Papež in Miranom Petkom so v Parizu predstavljali tudi državo Slovenijo. Napisali so veliko lepih misli, narisali veliko risb, očarali so jih predvsem Disneyevi junaki in znamenitosti Pariza, vendar žal vseh ne moremo objaviti.

V mesecu oktobru 2003 pa so se učenci, zdaj že petošolci, skupaj z mentorico Jožico Repič udeležili sprejema pri dr. Štefanu Čelanu, županu MO Ptuj, v razstavišču mestne hiše pa so svoj projekt tudi razstavili.

Pariz

Sodelovali smo v projektu »Varnost za vse«. Ko smo svoje izdelke poslali v Ljubljano, smo se že veselili dne, ko bomo izvedeli, na katero mesto smo se uvrstili. Ko je prišel dan razglasitve rezultatov, smo izvedeli, da smo bili prvi. Dobili smo lepo nagrado: tri dni v Parizu.

V petek, 13.6.2003, ob šestih zjutraj, smo se z avtobusom odpravili na Brnik. Tam smo čakali še eno uro. Pred čakalnico so nam pregledali prtljago. In končno je prispelo naše letalo ADRIA. Čez eno uro in pol smo prispeli v Pariz. Tam nas je počakala vodička Sabrina. Vzeli smo prtljago in se z avtobusom odpeljali na ogled mesta. Ob petih smo se odpeljali z ladjico po reki Seni. Videli smo stare in nove ladje. Na ladji so bili posebni telefoni, s pomočjo katerih lahko poslušas različne radijske postaje. Po vožnji z ladjico smo odhiteli z avtobusom do hotela Newport

Bay Club v naše sobe. Tam smo imeli tudi večerjo. V soboto smo po skupinski sliki šli na zajtrk in potem v Disneyland, kjer smo šli na različna igrala. Zvečer, ko smo prišli iz Disneylanda, smo nastopali. Vsaka država se je predstavila s plesom in petjem. Po nastopu je bila večerja. Spoznali smo se z otroki iz drugih držav in plesali na različne glasbe. Naslednji dan smo si ogledali studio Walt Disney. Videli smo različne Disneyeve junake, scene za filme...

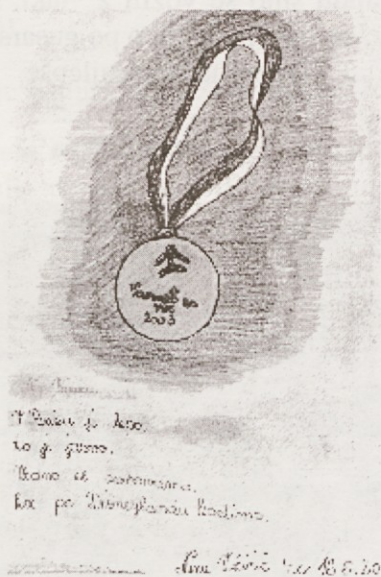
Pozno zvečer smo se vrnili na Brnik, od tam pa še z avtobusom do šole. Tam so nas pričakali starši, ki so bili zelo veseli, da smo domov prišli zdravi in srečni. Bilo mi je zelo všeč.

Sara Islamovič, 5. c

Parizu znamenitosti ne manjka,
tam Mona Liza na sliki ždi,
vedno skrivnostno se smeji,
s svojim pogledom gleda v oči ljudi.

Niko Šimenc

Zvečer drugega dne smo na prireditvi dobili priznanje in zlate medalje. Sledila je odlična večerja.

Jakob Gašper Lavrenčič

Na letalu smo dobili zajtrk. Sedela sem z Dašo in Jano. Bilo mi je zelo všeč.

Tina Vrečar

V Disneyland smo šli nakupovat in malce se poigrat...

Luka Emeršič

Pariz veliko je mesto,
kjer mnogih znamenitosti,
se človek veseli.

Rok Fridrih

Kar videla sem v Disneylandu,
bilo je res lepo,
a kar čutila sem,
še bolj posebno je bilo.

Veronika Tumpej

V Parizu stolp stoji,
Turistom vsem se nanj mudi.

Zato naj Pariz živi
z desetimi milijoni ljudi
in ustvarja še več novih stvari!

Mario Frangež

Pariz je eno najlepših mest na svetu. Tja si želim še kdaj odpotovati.

David Černe

Z ladjo smo se peljali po reki Seni. Vožnja je bila zanimiva, ker smo videli veliko lepega.

Jani Zorec

Zadnji dan smo si ogledali studio Walta Disneya, kjer smo gledali filme. Bili smo v takem kinu, kjer je pršil dež.

Damijana Rašl

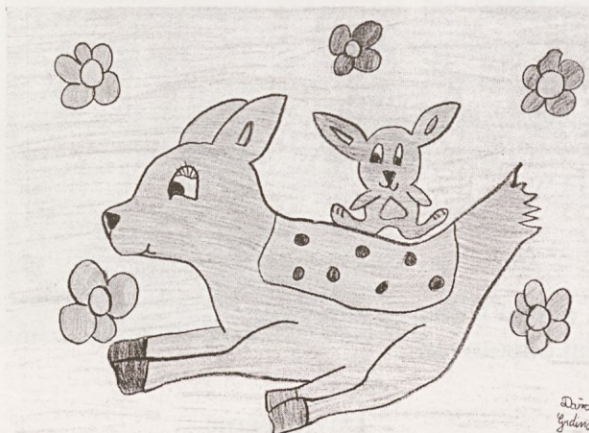

Spoznali smo, da so otroci iz drugih držav po obnašanju čisto podobni nam.

Jana Filipič

Ko smo bili na letališču, smo čakali tri ure in med tem smo se z jokom poslavljali od vodičke Sabine.

Tadej Cvetko

Upam, da se bo Sabrina velikokrat spomnila na nas.

Tamara Zajec

V Disneylandu smo se vozili z vlaki, šli smo v hišo duhov, se vozili z ladjico po gusarskih poteh in še, in še ... Tam mi je bilo najlepše.

Monja Šebela

Zaključna prireditev je bila lepa. Ples nam je uspel.

Nadja Oman

Ptuj, 21. 11. 2003

Spoštovani!

Moje ime je Sanja Čorić. Sem učenka 7. razreda devetletne osnovne šole.

Že v lanskem šolskem letu (v 5. razredu osemletne osnovne šole) so nam delavci šole na različne načine predstavljali metode dela v devetletni osnovni šoli. Povedali so nam, da je devetletka za učence razbremenitev, kar nam je bilo všeč. Pritegnili so nas tudi izbirni predmeti, ki jih je v začetku bilo okoli dvajset. Meni in mojim sošolcem se je devetletka zdela zanimiva in smo jo že težko pričakovali.

Proti koncu lanskega leta je od približno dvajsetih izbirnih predmetov ostalo enajst. Ni mi bilo všeč, da sem morala izbirati med predmeti tako v naravoslovni, kot tudi v družboslovni skupini. Zakaj je to potrebno? Meni so bili všeč skoraj vsi predmeti v družboslovni skupini, v naravoslovni pa nobeden. Posledica tega je bila izbiranje predmetov, ki mi niso všeč.

Ugotovila sem tudi, da devetletka ni razbremenitev, ampak večja obremenitev. Za učence je bil že prehod z devetih predmetov, med katerimi so bili štirje opisno ocenjeni, na 15 številčno ocenjenih predmetov, velika težava.

Tu se pojavi težava z učenjem. Pri štirinajstih šolskih predmetih, če izvzamem športno vzgojo, se je za dobre ocene potrebno vsakodnevno učiti. Sama imam tedensko 30,5 ur pouka, kar je povprečno 6,1 ura pouka na dan. Recimo, da je to 6 šolskih predmetov in da se za vsak predmet učim 30 minut dnevno. To znaša 3 ure učenja na dan, če pa k temu prištejem povprečno 1 uro domače naloge, je to 4 ure domačega dela za šolo.

Obiskujem šolo z največjo prostorsko stisko, kar je povzročilo, da so nekateri učenci imeli 8 šolskih ur pouka v enem dnevu. Seveda so se starši in učenci na to pritožili. Vodstvo šole nam je tedenski urnik spremenilo in s tem uredilo to zadevo.

O tem sem zapisala zato, da vam ponazorim trud naših učiteljev za naše dobro in da poudarim, da to pismo ni negativna kritika učiteljem, temveč programu devetletne osnovne šole.

Nimam nobenih zahtev ali prošenj. Želim si le, da preberete moje pismo in se zamislite nad njim.

Lep pozdrav

Sanja Čorić, 7. c / 9

izbirni predmet šolsko novinarstvo

Mojca Žlahtič. 8. a

Zima

Sneg že drobno naletava,
zima pa se medtem
z vremenom spoznava.

Barva strehe veselo,
čeprav na paleti ima le barvo belo.
Zraven pleše, se smeji,
še rdeča lica ljudem naredi,
otrokom pa polno snega podari,
da so prav srečni vsi.

Le dimnik ji kljubuje,
ves žareč že jezo kuje,
grdo puha dim na vse strani,
zima pa se mu nasmehe in
naprej zbeži.

Otroci se sankajo, smučajo,
kepajo in veselijo,
njihovi obrazi od sreče žarijo,
ker se zime vsi veselijo!

Niko Šimenc, 5. c